

POHÁDKY DO BATERKY A SVÍTILNY

- Aladdin a lampa
- Kráska a zvíře
- Alibaba a 40 loupežníků
- Zajíc a želva

&

mideer
DISCOVER · FUN · ART

Aladdin a kouzelná lampa

V dalekém východním městě žil chudý chlapec Aladin se svou maminkou. Jednou k nim přišel neznámý muž a vydával se za Aladinova strýce. Zavedl chlapce za město a poručil mu, aby mu z podzemí přinesl starou měděnou lampu na olej.

Muž, který poslal Aladina do podzemí, nebyl jeho strýc, ale byl to zlý kouzelník a Aladina chtěl pouze využít, aby mu vyzvedl lampu. Aladin ho poslechl. Uvnitř byla velká tma. Aladin se velmi bál, ale pokračoval v chůzi až nakonec došel k hromadě zlatých a stříbrných pokladů a mezi poklady si všiml staré olejové lampy.

Když Aladin na lampu sáhl, okamžitě z ní vylezl kouzelný džin. Džin řekl: "Já jsem bůh světla. Budu poslouchat toho, kdo vlastní tuto lampu."

"To já jsem našel olejovou lampu, tak proč bych ji měl dávat kouzelníkovi?" zamyslel se Aladin. Požádal tedy džina, aby ho přemístil přímo domů.

Krátce nato se Aladin doslechl, že se král chystá vybrat manžela pro princeznu Jasmínu. Král si přál, aby jeho dcera měla bohatého ženicha, a tak chtěl čtyřicet mís diamantů. To mu Aladin s kouzelnou lampou lehce splnil. Dostal za ženu princeznu a nechal postavit nádherný palác.

Když se to dozvěděl kouzelník, hrozně se rozzlobil. Jednoho dne tajně vklouzl do paláce a ukradl kouzelnou lampu. Jakmile měl kouzelník lampu v rukou, hned ji třikrát potřel a objevil se džin. Džin řekl: "Já jsem bůh světla, budu poslouchat toho, kdo mě vlastní." A protože kouzelník nyní vlastnil kouzelnou lampu, musel ho džin poslechnout.

Kouzelník přikázal, aby mu džin přičaroval princeznu Jasmínu. I když se džinovi nechtělo - příkaz splnil. Musel, protože kouzelník byl jeho novým pánem. Aladin brzy zjistil, že princezna je pryč. Prohledal celý palác ale nenašel ji. Vzal kouzelný létající koberec, který mu daroval džin a šel hledat princeznu Jasmínu. Sedm dní a sedm nocí pátral od své země až po Afriku a nakonec našel princeznu u zlého kouzelníka.

Ten princeznu uvěznil. Aladin se velmi rozzlobil a chtěl, aby kouzelník princeznu ihned propustil. Chtěl s ním bojovat šavli.. Kouzelník se Aladinovi vysmál, protože si myslel, že bez kouzelné lampy nemůže Aladin nikdy vyhrát. Bez lampy nejsi nic Aladine, řekl. Utkali se v zuřivém souboji. Nakonec však Aladin díky svým skvělým bojovým schopnostem a lásce k princezně Jasmíně zlého kouzelníka porazil.

Aladin získal kouzelnou lampu zpět. Požádal džina, aby zlého mága potrestal, a pak odvezl princeznu na kouzelném koberci zpět do paláce a žili šťastně až do smrti.

Kráska a Zvíře

Za větrné a zasněžené noci procházel kupec kolem zámku s otevřenými branami, k němuž vedla cesta do krásné růžové zahrady. Utrhl si tam růži a chtěl ji darovat své krásné dceři Belle. Kupec však nevěděl, že se jedná o Zvířecí zámek a že to, co utrhl, je Zvířecí oblíbená růže.

"Utrhl jsi mou nejoblíbenější růži," ozvalo se. Zvíře sice kupce na místě nepotrestalo, ale uvrhlo na něj kletbu. Kupec se rozechvělý vrátil domů, dal růži své krásné dceři Belle a také jí o celé události vyprávěl.

"To je příliš, tatínku!" krásnou Belle to rozzuřilo. Podívala se na zničeného otce a hodlala se vydat na zámek a žádat spravedlnost. Statečná Belle nasedla na bílého koně a vydala se ledovou nocí na cestu ke starému zámku v hlubokém lese.

Krásce se podařilo zámek najít po trase, kterou jí otec řekl. Šla růžovou zahradou až do ústředního sálu zámku, a když otevřela dveře, uviděla formálně oblečené Zvíře, které ji vítalo růží. Ukázalo se, že ošklivé Zvíře se do statečné a krásné dívky zamilovalo již na první pohled. "Zatančíš si se mnou?" zeptalo se jí Zvíře.

Vypadalo však mnohem strašidelněji než si Belle myslela, a tak na jeho žádost nepřistoupila a v panice utekla ze zámku. Noc se uzavřela, vítr a sníh zesílily. "Možná mi nechce ublížit," řekla si Kráska. Ale když se chtěla vrátit na zámek, aby se omluvila za svou hrubost, všude kolem ní byli vlci a obklíčili ji.

Když už si Kráska myslela, že se stane večerí hladových vlků, objevilo se Zvíře, kterému se chtěla omluvit.

"Neboj se, nic se ti nestane, já tě ochráním." řekl Krásce.

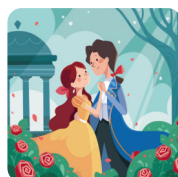
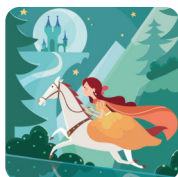
Bojoval s vlky a chránil Krásku v náručí.

Zvíře vlky porazilo, ale sám byl velmi potlučený. Ještě ale Krásku odnesl zpět na jeho zámek.

"Jsi v pořádku?" Kráska měla o Zvíře strach.

"Jsem v pořádku. Mohu se ještě jednou zeptat, zda si se mnou zatančíš?" zeptalo se Zvíře. "Pokud se ti podaří odstranit kletbu mého otce, slíbím ti tanec." odpověděla Kráska. Zvíře souhlasilo.

Tančili v růžové zahradě a ptáci jim zpívali. V tu chvíli se Zvíře náhle proměnilo v krásného prince. Ukázalo se, že princ byl zakletý a jen upřímná láska ho mohla vysvobodit, aby se proměnil zpět do své podoby. Od té doby žila Kráska s princem šťastně na zámku.

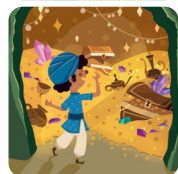

Ali Baba a 40 loupežníků

Kdysi dávno žil muž jménem Ali Baba. Každý den chodil do lesa kácet dříví a živil se jeho prodejem na trhu. Jednoho dne potkal Ali Baba v lese tlupu mužů. Měl velký strach a pro jistotu vylezl na strom. Lupiči si na heslo otevřeli kamennou jeskyni a pak se dostali dovnitř.

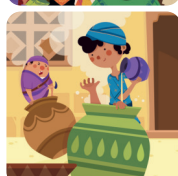
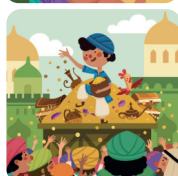
Ali Baba se rozhodl, že vejde dovnitř a podívá se, kolik zlatých a stříbrných pokladů je uvnitř ukryto, a tak chvíli čekal, až ti loupežníci odejdou a vzdálí se. Pomalu slezl ze stromu až došel ke kamenné jeskyni. Následoval příkladu banditů a řekl: "Sezame, otevři se!".

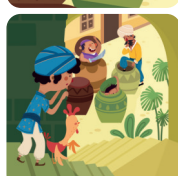
Balvan se skutečně pohnul. Ali Baba vešel, ale pohled dovnitř ho omráčil. Za kamenem se skrýval velmi rozsáhlý prostor, plný zlata, stříbra a drahých šperků - tolik bohatství v životě ještě neviděl.

Ali Baba měl trochu strach, bál se, že by se ti lupiči mohli vrátit a chytit ho. Utíkal zpátky ke vchodu, v tom se zastavil a řekl si, proč nepřinést nějaký poklad zpátky? Naplnil tedy pytle spoustou pokladu, a pak opustil jeskyni. Zavřel kamenné dveře se slovy "Sezame, zavři se" a rychle utíkal domů. Brzy však loupežníci zjistili, že Ali Baba poklad odnesl. Přišli do města a na zdi Ali Babova domu zanechali značku. Měli v úmyslu Ali Babu zničit, aniž by vzbudili pozornost. Ale značky si všiml Ali Baba, tajně loupežníky sledoval, aby zjistil, co vlastně chtějí udělat. Ali Baba sledoval bandity na místo, kde spřádali plány. Schoval se u dveří a uviděl, že bandité připravili čtyřicet košů s olejem, z nichž pouze dva byly naplněny rostlinným olejem, zatímco v ostatních koších byl ukryt jeden bandita a vůdce banditů se vydával za obchodníka s olejem.

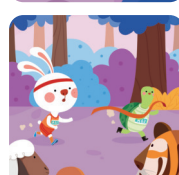
Ali Baba tedy o všem věděl a loupežníky přivítal ve svém domě a požádal "obchodníka s olejem", aby koše s olejem postavil na dvůr: "Budu vám vařit," řekl Ali Baba obchodníkovi s olejem. Vzal olej z pravého koše na olej, postavil ho na kamna a uvařil, pak vroucí olej nalil do každého koše a bez námahy zkrotl ukryté lupiče.

Lupiči byli odhaleni a díky Ali Babově včasné zprávě brzy přišli ke dveřím úředníci a vojáci a skupinu lupičů zatkli. Poté Ali Baba vynesl všechny poklady za kamenné dveře a rozdal je chudým lidem ve městě.

Zajíc a Želva

Zajíc je velmi rychlé zvíře a Želva zase zvíře velmi pomalé. To ví přeci všechna zvířátka v lese. Jednoho dne si Zajíc dělal ze Želvy legraci: "Já jsem mnohem rychlejší než ty, Želvo!" Želva se na něj usmála a řekla: "Vsadím se, že budu rychlejší než ty, když budu chtít!" Můžeme si dát závod. A tak začal zdánlivě nepředvídatelný závod!

Zajíc běžel co nejrychleji to šlo, řítil se jako blesk, a jen chvíli po začátku závodu byl Zajíc daleko před Želvou. Všechna zvířátka z lesa se přišla podívat na závod a nečekala nic jiného než že vyhraje Zajíc. Malá opička říkala: "Zajíc brzy dorazí do cíle." Bílá husa řekla: "Když Želva doběhne do cíle, bude už tma." Želva komentáře slyšela, ale nereagovala na ně. Pomalu, ale jistě pokračovala dál po trase.

Když Zajíc slyšel komentáře zvířátek, byl na ně pyšný. Když se otočil, zjistil, že Želvu ztratil z dohledu, byla velmi daleko za ním. "Stejně mě Želva nikdy nedohoní," pomyslel si Zajíc a pousmál se. Rozhodl se tedy, že si bude chvíli hrát - má přeci hodně času.

Zajíc chytal motýly a sbíral lesní květiny, a když dostal žízeň, tak se šel do potoka napít. Z hraní byl už trochu unavený, a tak vylezl na strom, aby si odpočinul. Nedaleko . od něj šla pomalu, ale vytrvale dál Želva. Šla pomalu a nikam nespěchala. Šla svým vlastním tempem a nikde se nezastavovala.

Když byla Želva už blízko, Zajíc se znovu rozběhl. "Nenechám se dostihnout", pomyslel si a rozběhl se rychle

Zanedlouho nechal Želvu daleko za sebou. "Je tak pomalá."

Zajíc se ušklíbl a zasmál. U cesty ležel kmen stromu, Zajíc byl už z běhu unavený a na chvíli si odpočinul.

Ale usnul velmi tvrdým spánkem. Zdál se mu totiž nádherný sen.

Želva si neodpočinula, stále šla svým tempem do cíle. Zajíc spal a spal a želva šla a šla, až při západu slunce předběhla spícího Zajíce.

Když se Zajíc probudil z tvrdého spánku, byla už Želva daleko před ním. Když si to uvědomil, rozběhl se co nejrychleji, aby ztrátu dohnal, ale Želva už byla v cíli. Zvířata v lese byla tak překvapená, když uviděla Želvu, protože nečekala, že závod vyhraje.

Tento příběh nám říká, že díky skromnosti lidé postupují vpřed a díky pýše zaostávají. Jen když něco děláte vytrvale, můžete zvítězit.

Aladinova čarovná lampa

Žil raz v jednej krajine ďalekého východu chudobný syn so svojou matkou. Jedného dňa k nim prišiel cudzí muž a vydával sa za Aladinovho strýka. Vzal chlapca za mesto a prikázal mu, aby mu priniesol starú medenú olejovú lampu z podzemia. Muž, ktorý poslal Aladina do podzemia, vôbec nebol jeho strýko, ale zlý čarodejník, ktorý chcel Aladina využiť len na to, aby pre neho získal zázračnú lampu.

Aladin ho poslúchol a vydal sa lampu hľadať. V podzemí bola veľká tma a Aladin sa veľmi bál, ale kráčal ďalej, až napokon prišiel k pokladu zo samého zlata a striebra. Tam zazrel starú olejovú lampu. Keď sa jej dotkol, vyšiel z nej čarovný džin a vraví: "Som boh svetiel. Budem poslúchať toho, kto vlastní túto lampu." Aladin si hneď pomyslel: "To ja som ju našiel!"

Prečo by som ju mal dať čarodejníkovi?!" Požiadal džina, aby ho premiestnil priamo k nemu domov. Onedlho sa Aladin dozvedel, že kráľ sa chystá vydať svoju dceru, princeznú Jazmínku. Chcel, aby jeho dcéra mala bohatého ženícha, a tak žiadal pre ňu štyridsať misiek diamantov.

To bola pre Aladina hračka, mal predsa čarovného džina. Získal princeznú za manželku a dal jej postaviť prekrásny zlatý palác.

Keď sa to čarodejník dozvedel, veľmi sa nahneval. Jedného dňa tajne vošiel do paláca a ukradol čarovnú lampu. Hneď, ako ju mal v rukách, počúval ju a objavil sa džin. Džin povedal: "Ja som boh svetiel, poslúcham toho, kto ma vlastní." A keďže čarodejník teraz vlastnil čarovnú lampu, džin ho musel poslúchať.

Prikázal, aby mu vydal princeznú Jazmínu. Džin nechcel, ale musel príkaz poslúchnuť, pretože čarodejník bol jeho novým pánom. Aladin čoskoro zistil, že princezná zmizla. Hľadal všade, v celom paláci, no po princeznej ani chýru, ani slychu.

Vzal si teda čarovný lietajúci koberec, ktorý mu dal džin, a vydal sa ju hľadať do sveta. Sedem dní a sedem nocí hľadal, od svojej krajiny až po Afriku, až nakoniec našiel princeznú uväznenú zlým čarodejníkom. Aladin sa veľmi nahneval a chcel, aby čarodejník princeznú hneď a zaraz prepustil.

Čarodejník sa však Aladinovi len vysmial, pretože si myslel, že bez čarovnej lampy nič nez môže. „Bez lampy nie si nič, Aladin“, povedal. A tak začal medzi nimi neľútostný súboj. Nakoniec však Aladin vďaka svojim skvelým bojovým schopnostiam a láske k princeznej Jazmíne zlého čarodejníka premohol a dostal späť čarovnú lampu.

Požiadal džina, aby potrestal zlého čarodejníka, a potom odviezol princeznú na čarovnom koberci späť do ich paláca, kde žili šťastne až do smrti.

Kráska a zviera

Jednej chladnej noci, keď vietor silno dul a sneh fúkal do očí, kráčal popri zámku bohatý kupec. Zámok mal otvorenú bránu, kupec vošiel a cesta ho zaviedla do krásnej záhrady plnej ruží. Tam si vybral a odtrhol jednu ružu, ktorú chcel darovať svojej krásnej dcére Belle. Kupec však nevedel, že zámok je zakliaty a žije ňom strašidelný tvor, napoly človek a napoly zviera a ružu, ktorú odtrhol, bola jeho najobľúbenejšia "Odrchol si mi moju obľúbenú ružu!" ozvalo sa, „nepotrestám ťa hneď teraz, ale uvalím na teba kliatbu!“ Kupec sa vrátil domov veľmi rozrušený a všetko rozpovedal svojej dcére.

"To je priveľa, otec! Rozzúrila sa krásna Bella. Pozrela na svojho zničeného otca a zaumienila si, že pôjde na zakliaty zámok žiadať o spravodlivosť. A tak krásna a odvážna Bella nasadla na svojho bieleho koňa a vydala sa do mrazivej noci na cestu k starému zámku.

Cesta viedla hlbokým lesom, ale jej sa poľahúčky podarilo zámok nájsť podľa toho, ako jej otec opísal. Prešla ružovou záhradou a vošla dnu, do hradu. Keď otvorila dvere, uvidela obrovského tvora, napoly zviera, napoly človek, ktorý drží ružu.

Strašidelný tvor sa do krásy zamiloval na prvý pohľad a spýtal sa jej: "Zatancuješ si so mnou?" Ale vyzeral oveľa strašidelnejšie, ako si kráska myslela, preto v panike a strachu utiekla zo zámku.

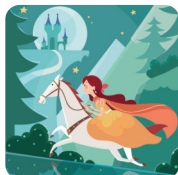
Noc sa blížila, vietor a sneh zosilneli. "Možno mi nechce ublížiť," pomyslela si kráska. Keď sa však vrátila na hrad, aby sa ospravedlnila, zrazu tam bola svorka hladných vlkov a obkľúčili ju. Už už si kráska myslela, že sa stane pre nich večerou a tu sa však objavilo strašné zviera.

"Neboj sa, nič sa ti nestane, ochránim ťa," povedalo. Bojovalo s vlkami a chránilo krásku vo svojom náručí. Zviera vlkov sice porazilo, ale bolo veľmi dobité a zranené. Ale aj napriek tomu odnieslo krásku späť na svoj hrad.

"Si v poriadku?" Bála sa kráska o zviera. "Som v poriadku, ale chcem sa ťa ešte raz spýtať, zatancuješ si prosím so mnou?" "Sľúbim ti tanec iba v tom prípade, ak dokážeš odstrániť kliatbu z môjho otca" odpovedala kráska. Zviera súhlasilo.

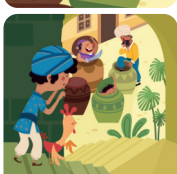
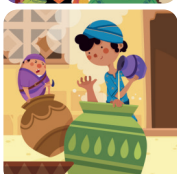
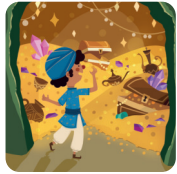
Tancovali v ružovej záhrade a vtáci im k tomu spievali. V tej chvíli sa zviera náhle premenilo na krásneho princa.

Ukázalo sa, že princ bol prekliaty a len úprimná a čistá láska ho mohla oslobodiť, aby sa zmenil späť do svojej podoby. Odtedy kráska a princ žili šťastne na zámku.

Alibaba a štyridsať zbojníkov

Kedysi dávno žil muž menom Alibaba. Každý deň chodil do lesa rúbať drevo a predával ho na trhu. Jedného dňa stretol Alibaba v lese skupinu mužov - zbojníkov. Veľmi sa bál a pre istotu vyliezol na strom. Zbojníci podišli ku kamennej jaskyni a zvolali: „Sézam, otvor sa!“ Vstup do jaskyne sa otvoril a oni vošli dnu. Alibaba bol zvedavý, čo je vo vnútri a tiež sa rozhodol vojsť. Počkal, kým zbojníci odišli, zliezol zo stromu, prišiel k jaskyni a tak, ako aj oni, tiež zakričal: „Sézam, otvor sa!“ Jaskyňa sa naozaj otvorila a Alibaba vstúpil.

Videl, že vo vnútri je obrovský poklad! Plno zlata, striebra, drahých šperkov a perál, nikdy také bohatstvo v živote ešte nevidel.

Trochu sa aj bál, že sa zbojníci vrátia a chytia ho a rozbehol sa ku vchodu, ale potom sa zastavil a pomyslel si: „Prečo by som si nemohol zobrať z toho pokladu? Veď si to nikto ani len nevšímne.“ Naplnil si teda vrecká a odošiel z jaskyne so slovami: "Sezam, zatvor sa!" Kamenné dvere sa zavreli a on rýchlo utekal domov. Čoskoro však zbojníci zistili, že z pokladu chýba. Prišli do mesta a Alibabov dom si označili značkou na stene. Chceli ho zničiť bez toho, aby vzbudili väčšiu pozornosť. Alibaba si však značku všimol a začal zbojníkov pozorovať, aby zistil, čo majú v pláne. Sledoval zbojníkov až k miestu, kde sa sprisahali. Schoval sa pri dverách a videl, že pripravili štyridsať košov.

Dva z nich boli naplnené olivovým olejom a v ostatných boli ukrytí zbojníci. Ich vodca sa vydával za obchodníka s olejom. Alibaba, ktorý to už všetko vopred vedel, privítal zbojníkov vo svojom dome a požiadal akože "obchodníka s olejom", aby dal všetky koše s olejom na dvor.

"Budem vám variť," povedal Alibaba obchodníkovi. Vzal olej z prvého koša, položil ho na sporák a uvaril, potom ho vriaci nalial do každého koša a bez námahy odhalil skrytých zbojníkov. Čoskoro sa pri dverách objavili úradníci a vojaci, ktorí všetkých zbojníkov zatkli.

Potom Alibaba vyniesol celý poklad za kamenné dvere a rozdal ho chudobným obyvateľom mesta. u pokoriť zlých ľudí a získať bohatstvo.

Zajac a Korytnačka

Zajac je veľmi rýchle zviera a korytnačka zasa veľmi pomalé. Všetky zvieratká v lese to vedia. Jedného dňa zajac zo žartu vraví korytnačke: "Som oveľa rýchlejší ako ty!" Korytnačka sa naňho usmiala a povedala: "Stavím sa, že keď budem chcieť, budem rýchlejšia ja! Môžeme si dať preteky."

A tak sa začali zdanlivo nevídané preteky! Zajac bežal, ako najrýchlejšie vedel, uháňal ako blesk a už o chvíľu po začiatku pretekov bol ďaleko pred korytnačkou. Všetky lesné zvieratká sa prišli pozrieť a všetky očakávali jasné víťazstvo zajaca. Malá opička povedala: "Zajac čoskoro dorazí do cieľa." Biela hus povedala: "Keď korytnačka dobehne do cieľa, bude už tma." Korytnačka si vypočula poznámky, ale nereagovala na ne. Pomaly, ale isto pokračovala v ceste. Keď zajac začul komentáre zvierat, bol na ne hrdý a keď sa otočil, zistil, že korytnačku už dávno stratil z dohľadu; bola veľmi ďaleko za ním. "Ona ma aj tak nikdy nedobehne," pomyslel si zajac a usmial sa popod fúzy.

Rozhodol sa teda, že sa chvíľu pohrá, veď mal na to dosť času. Začal chytať motýle, zbierať poľné kvety a keď bol smädný, išiel sa napiť k potoku. Hra ho už tak unavila, že vyliezol na strom, aby si oddýchol. Neďaleko od neho kráčala pomaly, ale vytrvalo korytnačka. Nikam sa neponáhľala. Kráčala vlastným tempom a nikde sa nezastavovala.

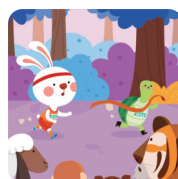
Keď bola korytnačka blízko, zajac sa opäť rozbehol. "Nenechám sa dobehnúť," pomyslel si. Čoskoro nechal korytnačku zasa ďaleko za sebou. "Je taká pomalá," zajac sa zasmial. Videl, že pri ceste leží spadnutý strom a kdeže už bol zasa unavený z behu, pomyslel si, že si na chvíľu odpočinie a zaspal veľmi tvrdým spánkom a sníval sa mu krásny sen.

Korytnačka sa nezastavovala a stále išla svojím tempom do cieľa. Zajac spal a spal a korytnačka kráčala a kráčala, až pri západe slnka predbehla spiaceho zajaca. Kým sa zajac prebudil z tvrdého spánku, korytnačka bola už ďaleko pred ním.

Keď si to uvedomil, rozbehol sa čo najrýchlejšie, aby ju dobehol, ale ona už bola dávno v cieľi. Zvieratká v lese boli veľmi prekvapené, keď uvideli korytnačku, pretože nečakali, že preteky vzhrá.

mideer

DISCOVER • FUN • ART

toySimply s.r.o.

**Distributor značky MiDeer na českém a
slovenském trhu.**

Český překlad vypracoval: toySimply s.r.o.

Velkoobchod: www.mideertoys.cz

Maloobchod: www.toysimply.cz

www.toysimply.sk | www.mracekzhracek.cz